

رسی و دراهم کسری و جنیه معمول بود • بفرمودا او حجاج یوسف سکه بر درهم زد ^(۱) و طائفه چنان سرایند که حجاج دراهم مفسره را خالص گردانید و سُلَّمَ اللَّهُ أَكْبَرَ وَاللَّهُ أَكْبَرَ ^(۲) زدند ^(۳) و نام آن دراهم مکرده هدیه ای احترام نام قدسی تمیشود با مردم از تغیر بدین لام خواند ^(۴) و بعد از حجاج عمر بن هبیره در زمانی حکومت یزید بن عبد الملك در دارالکعبه هراق دراهم را بهتر از حجاج ساخت ^(۵) و همین خالد بن عبد الله ^(۶) فارع عراق پاکتر گردانید ^(۷) و بعد از یوسف عمر جوده را بهکمال رسالید ^(۸) و گویند اول کسی که درهم زد مصعب بن زیاد بود و اورا بگوناگون وزن نشان دهد ده یا نه پا شف با پنج باندازه پنج مثقال ^(۹) و گویند بیصت قیراطی و دوازده قیراطی و ده قیراطی بود ^(۱۰) فارق از هر نوع درهمی برگرفت و چهارده قیراطی که سهیل آن باشد مسکوک گردانید ^(۱۱) و طائفه چلنی گذارند در زمانی عمر چندگونه درهم روایی داشت هشت دانگی که اورا بغل ^(۱۲) گفتند (بغفع با و سکون غیر منقوط و کسر لام و سکون باس تجانی) منسوب براس بغل ^(۱۳) او صاحب عیار بود ^(۱۴) بفرمودا عمر خطاب سکه بر درهم زد ^(۱۵) و بعضی گفته اند (بغفع فیض منقوط و تشدد لام) منسوب به بغل که لام ده است ^(۱۶) چهار دانگی که اورا طبری ^(۱۷) نامیده سه دانگی اورا مغربی خواند ^(۱۸) پلک دانگی یعنی لام مجموع را برگرفته نیمه را پلک وزنه گردانید ^(۱۹) فاضل خیزندی گوید درهم در پیشین روزگار دو گونه بود ^(۲۰) ^(۲۱) ^(۲۲) هشت دانگی و شش دانگی (دانگی ازان دو قیراط و قیراطی دو طسوچ و طسوچ دو حبة) ناقص چهار دانگ و کسری ^(۲۳) دیگر گفتار فراوان است ^(۲۴)

دینار ^(۲۵) زین نقديست ^(۲۶) بوزن مثقال بقدر درهم و سه سبع ^(۲۷) گویند مثقال شف دالگ است هر دانگی چهار طسوچ و طسوچ در حبة و حبة دو چو و چو شش خردل و خردل دوازده نلس و نلسی شف نتیل و نتیل شش نتیل و نتیل شش نتیل و نتیل دوازده ذر ^(۲۸) ^(۲۹) پس هن تقدیر هر مثقال نود و شش چو باشد ^(۳۰) و آن سنگی است که زر را

- (۱) [س د] چنان گویند ^(۱)
- (۲) [س د] صد ^(۲)
- (۳) [س د] [در] [ن] [صاف] [لیست] ^(۳)
- (۴) [س د] [قشیری] ^(۴)
- (۵) [س د] [پاکون] [برگردانید] ^(۵)
- (۶) [س د] [معصب] ^(۶)
- (۷) [س د] [لام] [ذهبی] [اسد] ^(۷)
- (۸) [س د] [طبری] ^(۸)
- (۹) [س د] [پلک] [دانگی] ^(۹)
- (۱۰) [س د] [پلک] [دانگی] ^(۱۰)
- (۱۱) [س د] [تم] ^(۱۱)
- (۱۲) [س د] [تم] ^(۱۲)
- (۱۳) [س د] [جهله] [موافق] ^(۱۳)
- (۱۴) [س د] [اسد] ^(۱۴)
- (۱۵) [س د] [تم] ^(۱۵)
- (۱۶) [س د] [جهله] [گروانید] ^(۱۶)
- (۱۷) [س د] [تم] ^(۱۷)

بدان هرگزند و نیز ریسم مسکو و از برخی کنایات^(۱) باستانی چنان اگهی شود که مثقال یونانی غیر معمول است و کمتر است بدرو تبراط و نیز درهم یونانی مخالف دراهی دیگر است بکاستگی سُس یا ربع مثقال.

آئین سوپ بازرگان در طلا و نقره و جز آن *

بهای یک تولپه دهانی یک مهر گرد پارده ماشه * و اگر ربع کم باشد یک مهر یک تولپه و دو سرع برگیرند * و اگر نیمه کم شود یک تولپه و چهار سرع * و اگر سه ربع کم شود یک تولپه و شش سرع * و اگر طلای نهادنی باشد بیک مهر یک تولپه و یک ماشه بار سناند * و همچنان در مومن کمی هر بالی ماشه انزوی برگیرند *

سو اگر بصد لهل جالی صد و سی تولپه و دو ماشه و نیم سرع و نیم از طلای هن که هشت و ربع^(۲) عیار دارد باز خود * و بیست و دو تولپه و ده ماشه و نیم سرع کم در آتش بعوزد و خاک خاص آمیزد و صد و هفت تولپه و چهار ماشه و یک سرع و نیم طلای خالص باقی ماند * چون بولا سکه بلندناسی گردید و پنج مهر انظام باید و نزد یک نیم تولپه طلا بهتر چهار روپه * و از خاک خاص دو تولپه و یازده ماشه و چهار سرع طلا و پارده تولپه و یازده و نیم ماشه و نیم سرع نفو و بدست افتد * ارج هر دو سی و پنج روپه و دوازده و نیم تنگه * همگی حاصل طلای مذکور صد و پنج مهو و سی و نه روپه و بیست و پنج دام * ازین جمله در روپه و هرده و نیم دام کارگران دست مرد خود سناند بروش که گذارش پالست * پنج روپه و هشت دام و هشت جیتل را مصالح بکار رود * برای پاک ساختن طلای اصل یک روپه و چهار دام و یک و نیم جیتل خرج شود (بیست و شش دام و شانزده و نیم جیتل پاچه ک دشنه * چهار دام و بیست جیتل سلوانی * یک دام و ده نجیتل آب * پارده دام و پنج جیتل هیماپ) * و هرای کارگرد خاک خاص چهار روپه و چهار دام و شش جیتل و ربع (بیست و یک دام و هفت جیتل و ربع انگشت * سه روپه و بیست و دو دام و بیست و چهار جیتل صرب) * و شش روپه و سی و هفت و نیم دام را

(۱) [و] کنایات * [و] کنایات * [و] کنایات * در حاشیه [د] بمعنی گردارها *

(۲) [و] تولپه * [و] تولپه * [و] تولپه *

(۳) [و] بیست و یک * [و] بیست و یک *

صاحب مال با آن متوانستند که هلا را بدان فائده وام کرد بود و اگر سرمایه خالصه باشد آن را بجهه بدبوان بارگرداند و مدد مهر لعل جلایی در بدل هلا بردارد و دوازده روپیه و سی و هفت دام و سه چیتل و نیم سوو گوپان بستند و پنج مهر و دوازده روپیه و سه نیم دام در خالصه نراهم آید و بهمین شماره سوو بازارگانان ^(۱) ۰

اگرچه بهند هلا آورند لیکن در شمالی کوهستان این مرز لوازن بود و در نیت نیز پیدائی گیرد و از ریگ دریاهی گنج و سند باکنی که در کارگرد سلوپ گذارش پالت نراهم آید ریگ بیشتر دریاهای آن بوم با هلا آمدیته است لیکن بواسطه العزلیه راج و بهاری خرج بهر ساحلی آن کار سرانجام نداشت ۰

سیم پاک را بیک روپیه یک تولیجه و دو سرخ خرید نماید و به نهصد و پنجاه روپیه نهصد و هشت و نه تولیجه و نه ^(۲) ولیم ماشه بستند در شوشہ کردن پنج تولیجه و پنج سرخ ربع کم بسوزد و هزار و شش روپیه انظام پاید و سیم بیست و هشت و نیم دام برو ازاید دو روپیه و بیست و دو دام و دوازده چیتل دست مرد کارگران (ترازوکش پنج دام و هشت چیتل ربع کم چاشنی ^(۳) کبر سه دام و چهار چیتل و ربع گذازگر شش ولیم دام ضرائب دو روپیه و یک دام سکچی شش و نیم دام) ده دام و پانزده چیتل را مصالح (ده دام برای انگشت و پانزده چیتل را آب) و پنجاه روپیه و سیزده دام بدبوان جواب ۱۵ گردید و باقی نهصد و پنجاه روپیه هون نقره برگرد و سه روپیه و بیست و پنجم دام و ده نیم حصه سوو المدرزد و چون بازارگان سیم ناسوو برگرفته بخانه خود پاک سازد فراوان سوو برگرد و درین هنگام که بهترف سگه رس دندان فائده برنداری ۰

نقره قری و شاهی و دیگر آغشته را بیک روپیه یک تولیجه و چهار سرخ خرید شود چنانچه به نهصد و پنجاه روپیه نهصد و نود تولیجه پنج ماشه کم برگردند چهارده تولیجه و ده ماشه و یک سرخ در سهائی بسوزد و در هد تولیجه یک و نیم تولیجه کاسته گردید و چهار تولیجه و پانزده ماشه و سه سرخ هنگام شوشه ساختن در کارگرد گذازگر ^(۴) بانش رود و یک هزار و دوازده روپیه سرانجام پاید و از خاک کهول سه و نیم روپیه برآید چهار روپیه و بیست و هشت دام ربع چیتل کم مردوسی بود (ترازوکش پنج دام و هشت چیتل ربع کم سیاک دو روپیه و نوزده چیتل ترصیب کوب چهار دام و نوزده چیتل چاشنی ^(۵) کبر سه دام و چهار چیتل گذازگر ۴۵

(۱) [ف] و بهمین شماره رود و بازارگان اگرچه الخ ۰

(۲) [ف] و سه و نیم ۰

(۳) [ف] پنجه ۰

(۴) [ف] گدازش ۰

شش و نیم دام هر آب در روپیده و یک دام سیچی^(۱) شش و نیم دام) * پنج روپیده و بیست و چهار دام و پانزده جیتل در ناگزران آن بکار برند (پنج روپیده و چهار دام سرب و ده دام انگشت و پانزده جیتل آب) * پنجاه روپیده و بیست و چهار دام بخارگاه سلطنت سپارند * و نهصد و پنجاه روپیده بدیل نقره * چهار روپیده و بیصف و نه دام فائدہ اندرزد * و بسا هنگام نقره را ازان بر خرد و فرازن سود بردارد *

یک من مس هزار و چهل و چهار دام بدست اند سیرے به بیست و شش دلم و دو و نیم جیتل * یک سیر در آتش بگدازد * واز سیرے می دام غراهم آبد همکی یک هزار و پک مدد و هفتاد دام نقش پذیر گردد * ازان میان سرمایه بازگان برگرد و هزار دام و نوزده و نیم جیتل را فائدہ گویان بردارد * و می و سه دام و ده جیتل ۱۰ بعله و زب رود * و پانزده دام و هشت جیتل بطریج ناگزیر (سیزده دام و هشت جیتل انگشت * یک دام آب * یک دام برای گل) * و پنجاه و هشت و نیم دام دیوان ر اهلی باز ستدند *

آمن پیدایش فلزات *

ایزه چهار آفین چهار آخشیج را برافروخت و شکر پیکرها بر افراحت * آنچه ۱۵ خشک سبک علی الطلق هوا گرم تر سبک مضاف آب سرد تر گران مضاف خاک سرد خشک گران مطلق * حرارت سبکی آرد و اوردت گرالی * رطوبت هاسانی اجزا را از هم جدا سازد و بیوست از جدائی باز دارد * بدین یونگ صاری چهارگونه مرگب هستی یافت آثار علوی معادن ففات حیوان * از تابش آنذاق و جزآن اجزائی آبی سبکتر شده با هوا برآمیزد و بحال گراید * آن آمیخته را بخار گویند * و اجزای ۲۰ خاکی بسبیب آن با هوا آمیزش یافته بازرسی نماید * آنرا دخان نامند * و کاه اجزای هوایی لیز بدرو برآمیزد * و برخی حکما بخار را بر هر دو گذارش گفند لیکن آنچه از اجزای آبی پیدا می شود آنرا بخار تر و بخار آبی گویند و آنچه از اجزاء خاکی پدید آید بخار خشک و بخار دخانی * ازین دو بررسی زمین ابر و باد و باران و برف و جزآن سورجاتم گیره

(۱) [ف] پنکھی و [د] درگدازان *

(۲) [ف] نظره را اوزان تر خرد *

(۳) [ف] آتش گرم و سبک *

(۴) [ف] درگدازان *

(۵) [ف] رسانند *

(۶) [ف] جیتل منه و زی رود *

و در درون زلزله و چشم و گان و بخار را بمنزله جسم و دخان را به تابه روح پنهانی دار
هر کدام با اختلاف چگونگی و چندی مایه فراران انواع بجلوه‌گاه هستی درآید چنانچه
دانش نامها باز گوید •

کالب از پنج بیرون نهاده آنچه نگذارد از خشکی چون پائوت و آترمی چون
سیماپ و آنچه بگذار رود یانه خایسک پذیرد و نه با آتش افروزه مانند راک یا پذیرش
خشک نکند و با آتش بسوزد چون گوگرد یا پذیرای خایسک بماند و با آتش افروزش نیابد
مثل رر و گلخنی جسم روانی اجزای آن از چهت تلازم خشک و تره و خایسلک پذیری
غورقین جسم بوجهه که فراخی بتدربیج در درازا و پهنا پدید آید بے آنکه چهاری ازان
 جدا شود یا پهان پیوندد •

چون بخار با دخان برآمیزد بروجهه که نخستین در قدر زیاده باشد و پس از آمیزش ۱۰
و نصیح تمام افروزش آفتاب او را بر بند و سیماپ پدیدار گردد • و چون هیچ جزو از
دخان خالی نبود خشکی در محسوس شود و با دست ^{۱۳۱} نهاده ایشان و بگیرد • و ازانکه
بستگی این بحرارت است گرمی او را نکشاید •

و اگر نزدیک باعندال آمیزش پابند رطوبت لزج چربه پدید آید و هنگام
خمر شدن اجزای هوانی در شود و برودت بسته گرداند • آن مشتعل باشد • ۱۵
اگر دخان و چربی قدری زیاده است کبریت بوجود آید و آن سرخ است و زرد
و کبود و سفید • و اگر دخان بیش و چربی اندک زرنیخ گردد و آن سرخ و زرد باشد •
و اگر بخار بیش بود پس از بستگی خمر نفط شود سواه و سفید • و چون سبب
بسته شدن برودت اسما بحرارت بگذارد • و از فزونی دهیت و رطوبت لزج
آن درگیرد و از افزایش رطوبت خایسلک نهاده برد • ۲۰

با آنکه سرمایه هستی اجماد سبده سیماپ و گوگرد بود پدید آمدین انواع از
اختلاف در صفا و تفاوت در آمیزش و دگرگونی نائیر پکدیگر باشد • چون هردو را
با اجزای ارضی آمیزه نبود و صافی گوهر باشند و باهم طبع تمام پابند اگر کبریت
سفید و اجزای سیماپ افزون ^{۱۷۱} ^(۸) پدیدار • و اگر هردو برابر آند و گوگرد سرخ و نیروی
سلخلن داند • [ف] اگر هر دو برابر آند گوگرد سرخ و نیروی •

(۱) [ف] و در دو آن [یعنی زمین] زلزله الخ • (۲) [ف] و دخان مثابه •

(۳) [ف] نگذاره • (۴) [ف] با دوست نیامیده • (۵) [ف] آرد •

(۶) [ف] دگرگونگی را • (۷) [ف] ف اف د [پدیده آید] • (۸) [ف] اگر هردو

برابر آند و گوگرد سرخ نیروی • [ف] اگر هر دو برابر آند گوگرد سرخ که نیروی رنگین
سلخلن داند • [ف] اگر هر دو برابر آند گوگرد سرخ و نیروی •

رنگین ساختن در در زر چهرو افروزد • و در همین صورت اگر بعد آمیزش و پیش از طبع نام سردی برخود خارچیدنی صورت گیرد • و اورا آهن چینی نیز خوانند و در معنی طلای خام بود • برخه قسمی از مس انگارند • و اگر تنها گوگرد صاف نباشد و دران افزونی سیماپ بود و قوت سوزش هم آغاز مس بهم رسد • و اگر بیکدیگر آمیزش شایسته نبود و سیماپ افزون قلی شود • و برخه گویند سرانجام نیابد به صفاتی هردو • و اگر هردو ردي باشند و سخت مختلف و در سیماپ تخلخل ارضی و در کبریست نهروی سوختن آهن پدیده آید • و اگر درین صورت آمیختگی برا کمال نبود و سیماپ افزون سرب چهرو افروزد • این هفت گوهر را اجماد نامند و سیماپ را آم الاجداد و کبریت را ابوالاجداد • و نیز زین را دوح و زریح و کبریت را متابه ۱۰ نفس پندارند •

و جست که نزد برخه روح نویاست و نزدیک سرب باشد در حکمت نامها دیده نشد در هندوستان احمدود چالور از مضافات صوبه اجمیع کان ارس است • و اهل صفت برائند رماس سیمیست جدام گرفتار و زین نظره ایمهت مفلوج و سرب رزیست مجدد سوخته و لحس زیست خام • اکسیر برشک آسا بمقابلہ ۱۵ پا مائله چاره لماید •

و دالش و رایر کردار دوست ازین اجماد مرگهای صدای برسارند و ازان زیور و ظروف و جز آن صورت گیرد • از آنجهمله سفیدر • اهل هند آنرا کانسی گویند چهار سیر مس و یک سیر قلی بگذار برده سرانجام دهد •

۲۰ روحی • و آن چهار سیر مس و یک و نیم سیر سرب بالدد • و اهل هند بهذگار نامند (بفتحه ها و ها و نوی خنی و کاف فارسی والف و را) •

برنج • هندی زاد پینل خوانند (بکسر های فارسی و سکون های تختائی و

(۱) [۵] سوزش • [۶] ایش [۷] شوش • (۲) [۸] ردي • در دیگر نسخهای روی ۱

(۳) [۹] مشایه • (۴) [۱۰] فا [۱۱] و جست که نزد برخه الخ • [۱۲] و جست نزد برخه •

[۱۳] و جست نیز برخه • (۱۴) [۱۵] فا [۱۶] وا [۱۷] و اهل هند و صفت •

(۱۸) [۱۹] فا [۲۰] زورا • (۲۱) [۲۲] قلی را • (۲۳) [۲۴] فا [۲۵] هندوی •

فتح نای فوکانی و (ام) • آنرا هر سه نوع سازند آنکه سرد چکش خورد اجزای او دو و نهم سیر مس و پنجم سیر روح تونیا • دوم گرم چکش پذیرد از دو سیر مس و پنجم سیر روح ^(۱) آنها صورت گیرد • سوم چکش خورد و در ریشه گری بکار برند • از دو سار مس و پنجم سیر روح ^(۲) آنها غرایم آید •
پنجم ساخته • از سرب و نقره و لعاس ترکیب یابد • رنگ آن سیاه روش در ^(۳)
نقاشی بکار آید •

هفت جوش • چون خارجینی پذیرد ^(۴) نیست • از شش فلز ترکیب یابد • بعضی این را طالیقون گویند و بخشه طالیقون را مس معمول انگارند •
اشت دهات (بفتح همزه و سکون شین و نای فوکانی هندی و فتح دال و های خفی و الف و سکون نای فوکانی) مرکب از هشت چیز شش جوهر مذکور و روح ^(۵) تونیا و کانسی • و همانا بهفت بار گردد •
کول پتر (بفتح کاف و سکون داد و فتح باع لارسی و سکون نای فوکانی و را) از دو سیر سفید رو و پنجم سیر مس بس رنگین و خوش نما صورت گیرد • و از قدسی اختراقات شاهنشاهی است •

۱۹ آئین گرانی و سبکی هر کدام •

نگارش پاوت که موکبات از آمیزه بخار و دخان وجود گورد و آن هر دو از آخشین سلت و گران • و نیز بخار تر و خشک کاه چنان باشد که لب از امتزاج و بعد ازان نفع یابند ^(۶) و کاه در یکه ازین دو حالت • بذلهن مرگی که جزو آنها و بادی او فالب بود بر جزو آنها و خانی سوکنر باشد از معنی که جزو آنها و خانی او زیاده است • و همینها هر مدلی که بخار او ریادتی کند بر دخان سبکتر باشد او زیاده دخانی او زیاده بود از بخار • و همینها هر کانی که نفع بخار و دخان در دی بدهتر گران تر باشد از زیاده بدان پایه بود چه تداخل در اجزا و درآمدی هوا پر را کلن آماید و سبک ساری • و ازین شناسانی دست آویز دریافت نقل

(۱) [ف] [ا] چکش خورد •

(۲) [ف] [ا] روح آنها غرایم آید •

(۳) [ف] [ا] روح آنها صورت گیرد •

(۴) [ف] [ا] بذید نیست •

(۵) [ف] [د] و کاه یکه ازان •

(۶) [ف] [د] معدن •

(۷) [ف] [د] ملیه •

و خفت هر چیز بدهست اید » و بکه ارگذشتگان تفاوت گرایی برخی در لطم در آورده « قطعه »
زروی جنّه هفنداد و پلک دزم سهماب چهل و شش است و زیزرسی و هشت شمار
ذهب مد است سرت پله وله آهن چل هرچه و مس چهل و پنج نقره پنهان و چهار
و برشی این اندازه بحروف هرگذاره « قطعه »

نه ملزّ محتوی الحجم را چون برکشی اختلاف وزن دارد هر یکی به الشنبه
زد لکن زیباق الـ اسرپ دهن ارزیز حل نقصه ند آهن یکی میش و شبیه مه روی ماه
چون ازین ملزّات نطعمه چند در درازی و پنهانی و پری برابر گیرند در برگشیدن دگرگون
برآیند « برخی دانش‌اندوزان اختلاف مذکور را از دگرگونگی صور نوعیه انکارنده و سبکی و
گرانی و برآمدن برآب و فروشدن در و مختلف شدن اوزان در ترازوی هرائی و آبی بران اندیشند»
و بعضی تیزبینان در فنکه همه را اندازه از آب گیرند « ظرفی خاص بر سازند
و آنرا که بجهة مردم « گردانند » و مدد مثقال از الها الدازند « هرقدر آب که بدرآوردن
بیرون شود ازان تفاوت حجم و نقل شناخته اید « هرچه آش بسیار باشد حجم او ریشه
بود و گرانی کمتر و آنچه آب او کم بود بر خلاف آن « چنانچه آب نقره در مقدار مذکور
و مثقال نایف کم است و آب طلا پنج مثقال در ربع « و چون قدر آب هر کدام از وزیر
هوائی او انداخته شود بهای مانده وزیر آبی باشد « ترازوی هوالی آنست که هر دو پله
در هوا بود و در آبی هر دو برآب « چه گران را نیروی خرق فراوان بود هر آنچه بصوب مرکز
بیشتر شتابد « و اگر یکی از دو بر سطح آب برد و دیگری در هوا هر آنچه هوائی اگرچه
مبتکن باشد فروتر شود چه هوا لطیف است به نسبت آب آن پایه مزاحمت نرساند « و اگر
آن آبی بیرون شده کمتر از وزیر جسم درآورده بود آن جسم در آب فروبرود « و اگر بیشتر
باشد بر فراز آب ایند « و اگر برابر باشه آن جسم چندان در شود که اعلان لو با سطح
آب برابر شود « و ابوریحانی بخاری چدرلے برنهاده برای مزید آگهی آورده شده

(۱) در [۵] زروی جنّه بهفتاد و پلک بود مهماب « چهل و شش صفر ارزیز هی و هشت شماره و در حاشیه او نوشته است که سفر بمعنی گالسی باشد » (۲) [۶] بهفتاد »

(۳) [۷] هزارزیز » (۴) [۸] این اندازه را « (۵) این اندازه بحروف هرگذاره بدهی نمود »

(۶) [۹] صفره « (۷) [۱۰] پری « (۸) پرائی « در [۱۱] این لفظ نیست »

(۷) [۱۲] دو مثقال » (۸) [۱۳] بصوب مرکزه » (۹) [۱۴] اعلانی او »

دزِن فلزات زمانه که یکم مدنی متنقل طلا باشد و چگولگی جواهر در حجم منه متنقل نیلی یافوت	دزِن فلزات و جواهر در آب و قلعه که در هوا منه متنقل باشند *	ملدار آبها که بیرون شود به نگام الداخن منه متنقل از فلزات و جواهر *	نامهای فلزات و جواهر *
— — ۱۰۰ ق	۲ ب ۵ د	۹۰ مه	۴ ب ۱ ۵
۱ ۱ ۷۱ ما	۳ ب ۲ ج	۹۲ ص	۱ ب ۶ ز
۲ ب ۵۹ نط	۳ ب ۱ ج	۹۱ مه	۳ ب ۵ ج ۸
۳ ب ۵۵ نط	۳ ب ۱ ج	۹۰ ص	۱ ب ۴ ط ۹
۳ ب ۵۶ مو	۳ ب ۴ ج	۸۸ مع	۳ ب ۲ با ۱۱
۳ ب ۵۵ مه	۳ ب ۲ ج	۸۸ مع	۳ ب ۲ با ۱۱
[۹] ۵ ۵۰ مه	۳ ب ۱ ج	۸۸ مع	۳ ب ۵ مه ۱۱
— — ۵۰ م	۲ ب ۳ ج	۸۷ فر	۲ ب ۱ ب ۱۴
۲ ب ۳۸ مع	۲ ب ۲ ج	۸۶ فو	۳ ب ۵ مع ۱۳
۳ ب ۹۵ منه	۲ ب ۵ د	۷۶ مع	۲ ب ۱ ۲۵
۳ ب ۹۵ منه	۳ ب ۳ ج	۷۶ مع	۳ ب ۲ کو ۲۶
۳ ب ۹۰ ص	۲ ب ۲ ج	۷۶ مع	۲ ب ۱ کز ۲۷
۳ ب ۴۹ نط	۳ ب ۵ د	۴۳ مع	۳ ب ۲ لو ۳۹
۲ ب ۹۷ در	۳ ب ۱ ج	۴۱ ص	۳ ب ۱ لز ۳۷

متنوچات	دوانق	مثاقیل	متنوچات	دوانق	مثاقیل	متنوچات	دوانق	مثاقیل	متنوچات	دوانق	مثاقیل
۲ ب	۳ ج	۶۰ سه	۳ ج	۳ ج	۶۱ س	۳ ج	۳ ج	۳۸ ج	۳ ج	۳۸ ج	ازوره
۲ ب	۳ د	۶۵ سد	۳ ج	۳ ج	۶۱ س	۳ ج	۳ ج	۳۹ لما	۳ ج	۳۹ لما	مقیل
۱ ا	۳ ج	۶۵ سد	۳ ج	۳ ج	۶۰ س	۳ ج	۳ ج	۳۹ لما	۳ ج	۳۹ لما	کهره
۳ ج	۳ ج	۶۳ سج	۳ ج	۳ ج	۶۰ س	۳ ج	۳ ج	۴۰ م	۳ ج	۴۰ م	بلور

آئین^{۱۱۱} شبستانِ اقبال *

اورنگ نشینِ گیلان بیرای را از اندیشه آزادی خواهش طراز آفرین گرد و کاربرد بھابستگی گراید * پہگرستان حقیقت زار گردد و ظاهر چهره هنی برکشاده * ازین رو فروغی پرگهان (که بزرگان افغان را بظالمت کند) طبیعت بود) گیتی خدبو را فروع بینش افزود و از نشیب تعلق فریز وارستگی برآورد * و بگزین روش مدلز آزادی پذیرفت و خاندانها نظام گرفت * از بزرگان هندوستان و دیگر کشورها خواستگاری فرمود و بدین پیوند بکجهنی آشوبگاه دلیل آرامش یافت * و همچنان که از فروع دیده ورب شایستگان بیرونی خدمت را از خاکستان خهول برداشته بلندپایگی بخشید پرستاران درونی را از پیش بینی بالداره هر یک پایه برآورد * کوتاهیان چنان پنداره که طلاق خاک آسود را گوهر اندرز گرد و زرف نگاه داند که اکمپرسازی و کیمیا طرازی است * هرگاه رستنی چماده را دگرگون سازد و مس و آهن زر گرد و قلعی و صربه لمله شود اگر گرامی آدمی هیچ کسان را مردم گرداند چه شکفت * چه بیمها *

چه نیکو زندگ این مثل هوشمندان که اکسیر بخت است چشم بلندان * همگی سرمایه انتظام خرد بزرهی زرف نگهی پایه شناسی قدردانی کاردستی برداری *

(۱) هر [۱] آئین شبستان اقبال و آئین مفلل هری رهها و آئین فرود آمدن اردو و آئین چراغ اخویی پس از آئین نرغ اجناس نوشته اند (۲) [۱] [۲] [۳] [۴] اندیشه خواهش]

(۲) [۱] [فروع زینت المزود] (۳) [ض ۵] [هو فراز] (۴) [۶] [دیگر کشن]

(۵) [۱] [فروود] (۶) [ض ۵] [خاک آلوهه را] (۷) [۶] [گوهر اندرز گرد]

[جعن سلطان] (۸) [۱] [گوهر اندرز] (۹) [ض ۵] [گوهر اندرز گرد] (۱۰) [۱] [زده است]

در خشمگی بهنچار شتابد و به رانزایی اندازه گردید شموده را بدور بیلی بر سر مجده و از
خیال برسی کناره گزیند * نهایش گری مرموز مترک نعمت شناسد و بدء دنبی گزند
بجواهی خرد نرضاند *

و فیز بزرگ حصاره برسازد و دران ^{منزل} دلکشا آسایش فرماید * و هر یکی از پرگلیان
را که از پنج هزار افرادند جداگانه منزلی نامزد گرداند * و جویق جویق بر ساخته بگزین خدمتها
سرگرم دارد * پرستاران پارساگوهر بداروغشی و دیدبانیع هر گروهی بازگذارد * و یکی از نیکاذالیو
عفی صرشت را اشراف بردند * بسانی هلوون کارخانها آباد گردند و روزی هر یک در خور
نمایع گرداند * اگرچه اندازه بخشش بخانمه در نگذید لیکن ماهواره هر کدام مهین بانو از یک هزار
و هشتاد و دو ^{۱۳} روپیه تا بیست و هفت * و هر خم پرستاران حضور را از پنجاه و پیک تا بیست
و چندسیز را از چهل تا دو * و بر دربار خاص مهرغی درست قلم خدمتگذار مقرر فرماید *
داد و سند درونی را هر شفته نگاهدارد و نقد و جنس ہنگارد * آنچه این گره را خواهش ^{۱۴}
رود پاندازه ماهیانه لز تحریلداران درونی باز خواهدند * یادداشت بشرف آستانه رسد و از
دید آن گنجور بروزی سهاره و درین بازخواست برآت نگذرد * و برآورده سالیانه نموده با جمال
تبیض نویسد و پهپار اولیای دولت نشانمند گردند * و سپس بحکمه خاص شاهنشاهی (که
برای همین کار جدا ساخته اند) روایی گیرد * بدین سند خزانچی کل زر حواله تحریلدار کل
برونی نماید * او بنگاشته آش بتكیف بحواله داران چزو بروزی بردند * لزنجها ^{۱۵}
خدمت پذیران درونی اختصاص یابد و با زر وقت در حلوله شماره رود *
گرداند شیخستان اقبال از درون سو پارسا زنان آگاه پاسبانی نمایند * خاصه بر درگاه
عفیت سنشان شیوخ زبان زود پاب حلیر باشند * و هر دوی در خواجه سرايان سعادتگال
انتظار خدمت برند * و بمسافری مذاسب راجه و توان اخلاص گریان بدهد باتی نهیمند * و پس
از آن بروزه از این جدگزین راستی طراز پناداری بجه آرند * و از بیرون سو هر چهار طرف امرا ^{۱۶}
واحدیان و دیگر سپاه مرتبه بمرتبه کشک دارند *

هر گاه بیگمان و زنان امرا و دیگر علفات خواهند که بسعادت گرفتن شرف اختصاص
یابند نهضت خدمت پذیران درون آگهی شود و بشایستگی پاسخ گیرند و نوشته

(۱) [خ] [ف] [ا] منزل *

(۲) [خ] [شمشه و دو] [د] ششم و هدوه تا هشت و هفت] (۳) [د] [ت] [ه] *

(۴) [خ] [خواهی رو و هد] (۵) [خ] [د] [باز و تنه حساب در ملوفه]

خود به پیشکارانِ دربار فرستند • هر قدر پرستار که دران باشد بطورون شتابند • و برخی خامان
تا یک ماه رخصت پنهانند •

و خدیوی عالم با وجود پاسبانانِ راستی منش و رفته‌گی خوش باز ندارد و پختنگاری
بجا آورد •

آئینِ منزل در یورشها *

همگی آن دشوارگذار لیکن لختی که در شکارها بکار بندند و در سفرهای نزدیک اندظام
پابد میتوانند و نمونه برمی‌نمایند • نهضت کمال‌بار (بضم کاف فارسی و قم و الف و قم و با
و الف و را) شگرف حصاریست گیتی خداوند بروی کار آورد • در و دریند آن بس استوار و
بغل و کلید بست و کشاد پذیرد • از مد گز درصد کم نباشد • در شرقی کفار آن بارگاه
دوسره پنهان و چهار خزانه دار بدرازا بیست و چهار گز و پهنا چهارده گز بر پا گذند و درون
چوبین را تیم بزرگ ایستاده شود و پیرامون آن دیگر سراپردها برافرازند • پیوست آن چوبین
کاخ دو آشیانه اساس پابد و آن پرسقش کده گیهان خدیو باشد • فراز این بر شده
محلکه کورنه دهند • پرستاران درونی به دستوری بدان در نشوند • بیرون آن بگوین
آئینه بدهست و چهار چوبین را تیم بدرازا ده گز و پهنا هشت گز برافراشته آید • هر یکه
بقدانها جدا گردند • گزیدگان مشکوی دولت دران عشرط گزینند • و نیز چندین خرگاه
و خیمه بر پا شود و خامان اختصاص پابد • سایه‌های زردوزی و ریفتی و مصلی
زینت بر افزایند • و پیوست آن بطول و عرض شخص گز گلیمی سراپرده ایستاده گندند •
و خیمه چند دران ترتیب پابد • اردوبیگیان و دیگر زنان پارسا را آرامش جا باشد •
و بیرون آن تا در لشگانه خاص صد و پنجاه گز طول و مدد گز مرض صحنه دلکها
برآرایند و مهتابی نامند • و از هر دو طرف آن به پیشین نمط صراچه شکوه افزاید •
و در هر دو گز چوب شش گزی که یک گز در زمین باشد و درین آن قبه برلجه آنرا
بدر طناب بیرون و درون استوار گردانند • و دیدبانان ببر نمط گذارش پائمه پاسبانی فماپندند •
میانه آین نشاطگاه صفة برسازند و بران نمکیره چهارچوبه هایبانی گند شبانگاه کشور خدا

(۱) [ف] در و بند آن و [د] دش [د] مده گز »

(۲) این لفظ در [ف] نیست • (۳) [ف] بیرونی آن » (۴) این لفظ در [ف] نیست »

(۵) [ف] قبة برلجه آرینه و طلب الم »

(۶) [ف] گند و [ف] گنده و [ف] نمایله »

بعشرت برنشیند بجز خاصان بار نیابند • پیوست^(۱۱) کال بار دوازده شفه سی گزی دالر
 بند و در آن بدین فضا کهاید و دران چوبین را قمی ده گزی و زعنون دوزیر چهل خزانه
 بهارابند • و دوازده شامیانه دوازده گزی بران سایه افکند • بقیانه چند جدا
 سازند • این خلوتگاه را ^(۱۲) هجتی خانه نامند • و در هر لشیمن گله صفت خانه بگزین روش
 آماده سازند • گهی خداوند طهارت خانه را بدین فام خواند • و پیوست^(۱۳) آن صد و پنجاه و
 گز طول و عرض گلپی پر و سرای شافعیه شفه سی و شش گزی مربع بر پا سازند • بدستور
 پیشین چوب و تبه ریخت افزاید • و در میانه جا بارگاه بزرگ هزار فراش ایستاده گند •
 هفتاد و دو خزانه دارد و پانزده گز سرف اوسن • بران ^(۱۴) قلندری بر اهارند بسان خیمه
 از موم جامه و جز آن سبکتر سازند و بر بالا گیرند • در بارش و تابش صوف مذد آید • و گرد اگر
 آن پنجاه شامیانه دوازده گزی سایه اندازد • و این دولتخانه خاص را نیز در و دربند
 باشد • امرای بزرگ و اعیان سهاد را بخشیان حکم گرفته گذارند و در صراغ هر ماه
^(۱۵) دستوری بار تازگی یابد • و درون و بیرون را بنگارین فرشها بهارابند و گلزاره شکر نمودار
 گردند • و بیرون این سیمه و پنجاه گز را طناب گشیده شود و در هر سه گز چوبه استوار
 گند • گرد اگر آن صرم بدیدهایی ایستند • این دیوالخانه عام باشد • از همه سو ^(۱۶) کشکداران
 به پیشین دستور آگهی ورزند • و از مُظہای این نشاطگاه بدوری دوازده طناب شصت گزی
 نقارخانه جای گیرد و در ^(۱۷) میانه این نهاد آکاس دبه برآورزد •

چند نگارش یافته همراه گیرند و فراشان چاکردهست یکی را در سورمهینه که میران منزل
 گزیده باشند ایستاده گند و آن دیگر را ^(۱۸) بیش برد و انتظار گرامی مقدم برند •
 هر کدام را صد نیل و پانصد شتر و چهار صد اربه و صد کهار بردارند و پانصد سوار
 منصب دار و احدی و جز آن و هزار فراش ایرانی و تورالی و هندی و پانصد بیلدار و صد
 سقا و پنجاه درودگر و خیمه درز و مشعلچی و سی چرم درز و صد و پنجاه خاکریب
 پیوسته خدمت گزینند • ماهواره پیاده از دریست و چهل دام تا صد و سی •

(۱) [غد] و پیوسته •

(۲) [غد] خلوت خانه •

(۳) [غد] هجتی با هجتی •

(۴) [غد] دستوری بارالخ • [فافد] هر ماه دستوری باز تازگی • (۵) [غد] باستانه •

(۶) [غد] کوشک • (۷) [غد] میان • (۸) [غد] پیش بوده • [فافد] پیش بوده •

(۹) [غد] لفظ در [غد] نهاد •

آلین نرود آمدن اُردو *

خدیو عالم هرچند فراهم اُردن لشکرها کمتر فرماید بیشتری نیروزی جنده
هر صوب که بورش بدان^(۱) سو شود در رکابِ لصوت اعتصام باشد بل بسیاره از
هر لاهیت بکارها هار داشته دستوری همه‌ی نیاپند^(۲) از هجوم مردم و انبوهی سپاه
روزها بسر آمدے که لشکری خانه پکدیگر نیالته تا به بیگانه چه رسد^(۳) لیکنی خداوند از
فروعِ بینش گزین طرزه پدید آورد^(۴) و گروه‌گروه مردم برآسوند^(۵) برخی زمین
دانکشا که درازی آن هزار و بالصد و سی گز باشد چنانچه نگاشته آمد شبستان اقبال
و دولتخانها و نقارخانه انتظام پابد^(۶) و سهس راست و چپ و قطب سیصد گز لشاده
گذارند^(۷) جز کشتدار ازانجا نیاره گذشت^(۸) و درین میان بدرویی هد گز جانب قول
مریم مکانی و گلبدن بیگم و دیگر پارسا گوهان و شاهزاده دانیال جا گیرند و راستا شاهزاده
سلطان سلیم نرود آید و جوها شاهزاده شاه مراد^(۹) و سهس ہاندک دوری بیوتات قرار پابد^(۱۰)
و بعد ازان^(۱۱) سی گز گذاشته بہر گوشه گزین چهارسوئی هنگامه آراید^(۱۲) و هر طرفی ہاندزاده
پایه بوری امرا قرار گیرد^(۱۳) و چوکی داران شنبه و جمعه و پنجشنبه در قلبگاه و از پانچنبه
و درشنبه دست راست و از سه شنبه و چهارشنبه بدست چپ پایه پایه پا به مشرت اندرزند^(۱۴)

آلین چراغ افرزی *

۱۵

گههان نروز^(۱۵) روشن دل ذور دستی را ایزدپرستی شماره و ستایش الہی اندیشد^(۱۶)
فادان^(۱۷) تیره خاطر دادار فراموشی و آذر پرستی خیال کند^(۱۸) خرد پروره ژرف بین
لیکو داند^(۱۹) هرگاه نیاپش صورتی بر گزندگان طواز شایستگی دارد و نکوند^(۲۰) را نکوهیده
بر شمارند^(۲۱) بزرگ داشت^(۲۲) این والا عنصر که سرمایه هستی و پایندگی مردم زاد بود
چگونه سزاوار نباشد و چرا بدان تباہ خیال در شود^(۲۳) و شیخ شرف الدین مذیری چه خوش
میگوید هرگرا آفتاب فتو شود اگر با چو رغ نعلزه چه کند^(۲۴) شعله ازان هرچشمہ الہی نورست
و نشان آن گوهر قدسی^(۲۵) اگر خور و آذر نبودے غذا و دوا از کجا مورث بعنی و چشم بینا
بپه کار آمدے^(۲۶) آتش این شمع اقبال آسمانی است^(۲۷)

(۱) [ف] [ب] بدهان صوب || (۲) [ف] [آ] آزاده || (۳) [در] [ف] [د] نیست ||

(۴) [ف] [د] چپ مایه مشربه || (۵) [ف] [ن] نیروز || (۶) لفظ را در [ه] نیست ||

در شرف آنلاب نیمة روز که نروغ جهان را در گیره سلکین مهره سفید تابندان بهندی سورج کرانست گویند (بضم هین و سکون و او و فتح را و سکون جم و کاف و را و الف و لون خفی و تام فوچانی) هر ابر آنلاب گذارند و لخته پنجه نزدیک دارند از تابش آتش بد و در گیرد آن آسمانی آذر بکارگاه بسپارند چرا پیچیان و مشعلچیان و مطبخیان ازان روشنی کار خویش طلبند چون سال بفرخندگی صبری گردند بتاریک باز ستانند و آوندست که درونگاهدارند اگر گر نامند (بفتح همزه و کسر کاف نارسی و سکون نون و کاف فارسی و سکون را) یعنی آتش دان و نیز سهیدگون سنجی رخها پدید آمد چند کوت خوانند (بفتح جم فارسی و سکون فون و دال و را) او را مقابل ماه دارند آب تراوش گند

چون از روز یک گهری مائد خدیبو عالم اگر صوار باشد نمود آید و اگر خنوده بهدار گردد و از هر نقابِ جمالِ جهان آرا یک سو شد ظاهر را همنگ باطن گرداند و چون روشنی بخش جهان نور خویش بر گیره خدمت گذاری سعادت گرای در دوازده لکنهای زلین و سلیمان کافوری شمعها افروخته در پیشگاه حضور آورند و یکی از سرایندگان شیوا زبان شمع در دست ایزدی سپاس برگزاری و بگونگون نمط صراید و مهی دعای دولت روز افزون بر خواند و النجام سخن بدان گند گیتی خدیبو نداش و نیاز را پایه برقرار نهاد و تاره خروغیه در پوزه گند

و چگونگی شمعدانها و قالوسها از ستایش بیرون نصت و کارفتهای هنرمندان از نیروی قلم الفروزن و برخی ده منی و زیاده بر سازند و بچندان پیکر بر آرایند یک شاخه و دو شاخه و چهار آن نروغ المروز دیده و زان گردد و از مختار عات قدری فتوسی فتوسی است به بلندی هفت گز الهی و بر بالای آن پایه دیگر بر سر هر کدام صورت جالوره لخته کافوری شمعها به بلندی سه گز و زیاده ببریدند و برینه گل گیرند و برای فروغ افزائی بدرون و درون مشعلها نیز بر افروزند و شب اول و دوم و سوم ماه قمری که روشنی کمتر باشد هشت غنیمه بر افروزد و از چهارم تا دهم پیکر کم گردد چنانچه در دهم که روشنی ارزی گیرد بیکر بسند نمایند و تا پانزدهم دهم آما

(۱) [ف] نیمة روز

(۲) [ف] بفتح همزه و کاف

(۳) [ف] و کسر کاف فارسی

(۴) [ف] سپیدگون و [ض] سفیدگون

(۵) [ر] رخشا و [ف] فاضه رخشا

(۶) [ف] لفظ در [ه] نیست

(۷) [د] از هر نقاب

(۸) [ف] فروغ ازائی

(۹) [ف] فروغ ازائی

(۱۰) [ف] المروزه

و از شانزدهم تا نوزدهم پنجه آید و بهستم بر مفواه نوزدهم در بیست و پنجم و بیست
و دوم پنجه از زند و بیست و سوم بهانه بیست و دوم و از بیست و چهارم تا سیم هشت
هشتم • در هر فتله پک سیر روغن و نیم سیر لیقه هکار رود • و برخی جا پیسوز
(۱) افزند و بدلو روغن چوب بسوزد • بالداره بزرگ و خورده فتله از زند و کمی گیره •
و نیز گلی خداوند برای رهمنی چویندگان درگاه چرانی برآورده است • پیش دربار ستوش
چهل گنی و بهش بر از زند و بشافرده طناب استوار گردد • بر انوار آن بزرگ نانوی
بر از زند و آنرا آکاسه کویند (بهز و الف و کاف و الف و سین و کسر دال
و نفع پامی تحلیلی و هامی مکتوب) • از دور روشنی دهد و پژوهندگان ازو پی بدردار بروند
و شناسایی جای خوبیش آیند • پیشتر مردم در پوششها حیرت المدخله و بمقدار راه نهانند •
و درین کارخانه بهزاره منصبداران و احدهایان و دیگر سهاد خدمت گزینند •
و علوفه پیاده از ده هزار و چهار هزار دام ریاده و از هشتاد دام کم نیست •

آنین شکوه سلطنت *

شمسه چهارطاقی فرمانروانی نمره اهزویست که به میانجیع کوششها امکانی
دست آمده ایزدی قدرتست • اورنگ‌نشینان فرهنگ ازرا به صورت آزادی دل بر نهند و
آنرا چهره کشی ایزدی فروع پندارند • لطفه ازان بر می‌نویند و آنین روزگار خوبیش
بر میگذارند *

اویزگ هکوناگون پیغمبر بر سارند مرصع و زین و سیمین و جز آن چهره برآورده •
۱- هنر بگران مایه چوهر آرایش پايد و کم از هفت نبود •
سایهان بیضی پیکریست به بلندی پک گزو دسته او بهانه چنر بزیافت و مائند آن
در گیرند • و بولا گهرها بر آرایند • خدمت گزینان چاملک دست آماده دارند و در تابش
خورشید هر ابر گیرند و آنرا آنتاب گیر نیز گویند •
گوکمه چندی در پیشگاه صحنل آویزند •
و این هر چهار جز خدبو زمل را شکوه نیغزاید •
علم بہنگام سواری همراه قور کم از پنج نبود و همواره در غلابت سفر لاط دارند •
۲۵ در چشم دزم بر کشاپند *

(۱) این لفظ در [فاض] نیست

(۲) [فد] پنه مذکور

(۳) در نسخهای دیگر روحی روغن الخ • [گ] درگاه بدی چوبی • (۴) [فا] چمنرا

(۵) [فا] هنگام • در چشم درین

چترتوق از هالم ملم است و گوناگن ازو و قطاعه چند برا افزایند •
تُمن توق بسان چترتوق لیکن ازو درازتر • در علمها آن دو را باهه برتر نهند و
آخرین به بزرگ نواینان اختصاص پايد •

جهنده (فتح جهم و های خفی و نوی پنهان و فتح دال هندی و های مكتوب)
هندی علیه ست •

و هك يك ازینها ناگزیر قور و در بزرگ هنگامها نژوان بر سازند •
و آنچه در نقارخانه بکار بروند کورگه بزمی صرف تمامه گوند و هرمه جفت
کما پيش بلند آواز گردد •

نقاره بیست چفت و کم وزیاد در نواوش دارند •
دُهَلْ چهار ازان به فوا درآید •

گرفتا از زر و سیم و برج و جز آن بر سازند و کم از چهار نوازند •

مرلی عجمی و هندی دُهَلْ بصرایند •

غیر عجمی و فرنگی و هندی بود و از هر کدام چند شنوارند •

سنگ (بکسر سین و نوی خفی و کاف فارسی) از محن بسان شانع گار انظام پايد

و در ترا را بکار بروند •

صلح سه جفی ازان نواخته شود •

پیشتر هرگاه چهار گهرب ارشب و همان قدر از روز مانده نواخته شد • اکنون
نخست در نیم شب و همان روز بفارسی چهان رو بفارسی و دیگر هنگام پیدائی آن گیتی فروز •
پیشتر ازان بیک گهرب جادونفسان سحربردار بدواختن سرفا رمزمه آگهی درد هند و
غدوه گان راه بیدار گردانند • و پس از بیک گهرب چاشنی گند • کورگه را لخته باوار در آورند •
و کروا و غیر و دیگر اسباب شکوه را جز نقاره بکار بروند و پس از اندک زمانه باز بعنوا
بردازند و به غیرهای لشاط بخش اصول نگاه دارند • و چون يك گهرب دیگر سهربی شود
در نقاره نوازی کوشش رود • و همه هنرمندان کاربردار صفت اقبال را بلند گردانند • و
هفت چیز هشتاد اهزاید نخستین مرسل آغاز مرسلی نماید و آن اصوله هست خاص •

(۱) این لفظ در [خد] نویست • (۲) [خد] هنگامه •

(۳) [ف] بیست و هفت کم وزیاده • (۴) [ف] زیاده • (۵) [ف] عرفای •

(۶) [ف] مرثای • (۷) [د] سنگ بکسر سین و سکونه باهی تخلصی است •

(۸) [گهرب]

سپس به بردشت پردازد و آن نیز اصوله چند است • درین هنگام همکی هنرپردازان
بنواختن در آیند • پس ازان زیر نمایند و از هندي به پستي گرایند • دوم سراجيدن چهار
اصل آخاطي ^(۱) ابتدائي شيراري ^(۲) قلندری ^(۳) نكر قطرا و آنرا ^(۴) نهود قطره هم گويند • يك كوري
بدین نعط نشاط الزايده • سوم نواختن خوارزميهای باستانی و ترا • خديبو هالم الفوز از
دربيست اختراع فرمود • كه ومه بدان نشاط اندرزند خواجه جلال شاهي و مهامير گرگت
و لورزوي • چهارم بجوش داشتن شاديانه • پنجم بروانختن بعدهان دوره ششم توجه باصول
آنفر که راه بالا نامند و سپس ربر گلند • هفتم مرسل خوارزمي نواخته برسلي گراید و سپس
هرگذشت نموده بدعاي جاویده دولت بالجام رساند و بار همه زير نمایند • و هبارا ^(۵)
دلنشين و اشعار جانلزا هر خوانند و گار به پابان برند • و اين روش نيز يك كوري
۱۰ معروف افروز دلها گردد • و پس ازان سرفاليان صحرپردازي نمایند و يك كوري دیگر بابن
بهجت سپري گردد و بدلکش روشي الجام پايد •

خدبيو جهان چنانچه در علم موسيلني آن پايد دارد که صاحبهاي اين فن را ثبود همچنان
در مراتب عمل اين مشكل آسان نما پوش دستي دارند خاصه نقابه طوازي •
درین کارخانه منصبداران و احديان و دیگر سهاه خدمت گرامي آنده • ماهيانه پيادگان
۱۵ از سيده و چهل هام زياده و از هفتاد و چهار کم نبود •

آئين نگمن شاهنهاهي *

مشهور آرائين هر سه رکي سلطنت بدور روانی گيرد بل هر گروه را در معامله
فاگزير • متفوان اورنگانشيني مولانا مقصود مهرگن کارپردازی گرد • و هر گروه سطح
پروردی ^(۶) نام گرامي و نهايان و لا تا صاحب ترانی اخط رقاع نگاشت و سپس تنها قدسي
۲۰ اسم بخط نستعليق چهره افروز گردانيد • و هكار داد خواهی صحراب آسا انتظام یافت و
پنجه نام الدس اين بهت نقش پذيرفت •
راستي موجب رضاعي خداست • کس نديدم که کم خد از راه راست

- (۱) [غ] د [پيره سه] • (۲) [غ] د [كلي] • (۳) [ف] [آخاطي] *
- (۴) [ف] [نجهه با اخون] • (۵) [نجهه] *
- (۶) [لدا] [و ماهاني] گرگت • [غ] د [مهاسن گرگت] • [غ] [مهامير گرگت] *
- (۷) [د ف] [باسول اهفره] [غ] د [اوهرا] (۸) [ه] [مرسل سر] [با سهور] [زير خوارزمي] • [ف]
هفلم مرسل بس زيره • [ا] [مرسل پس زيرالمح] • [غ] ه [مرسل خوارزمي] *
- (۹) [ف] [آ] [كوري صحراب] [دوله دلها] • (۱۰) [ا غ] د [نام گرامي نهايان] *

تمکین مهر دوم از فو بر صاخت * پس ازان مولانا علی احمد دهلوی در لگارش آن دو سحربرداری نمود * (گرد) خود ازو به آزرک تعبیر رود و فرمان نهانی بدر افتخار کیرد * هرگز درو نامر والای لیاگان نیز بر نوشته * و سلطانی آنان قرار گرفت و امروز بهر دو کار یونق الرا * و هرای دیگر احکام چهارگوش مهربه باشد به الله اکبر جل جلاله نقش پذیر لشست * و بجهت شہستانی کارهای مهربه خاص نامزد شد * و هرای خیلamer فراموش مهربه جداگانه بر ساختند و صورتی چند نگارش یافت *

مولانا مقصود هروی از پرستاران چشت آشیانی بود * رقابع و نستعلیق نیکو می ناشست * اسطراب و کسر و مسخره چند چنان بر صاخت که کارهای دهن را بشکفت در آورد * و از توجه شاهنشاهی شکرفستنی پالست و هزار یکنایی گرفت *

تمکین کابای در بندگاه خود نشو و نما پائست و این صنعت بجهای رسانید که نخستین در تنگنای رشت در شد و نستعلیق را ازد بود گذرانید *

میر درست کابای علیق را بر قابع و نستعلیق پوراست * اگرچه بد بشان نرسد لیکن رقابع او خوش آینده نفر از نستعلیق بود * و در عبارشناسی درست بیانشی داشت *

مولانا ابراهیم در مفیق نگاری شاگرد برادر خود شرف بیزدیست لیکن کار از باستانی اوستادان در گذرانید و رقابع و نستعلیق او از کارنامه خوش نویسان چدا نتوان ساخت * لعلهای گران ارج شاهنشاهی بنقش لعل جلالی آرایش داده ارسید *

مولانا علی احمد دهلوی فولاد را کهیه بواهی او نیاراست * خطشناسان او را درین صنعت بیهدمتی روزگاران دانند * و از لگارش او اوستادیه برسانید * غیر از تعلیق خطوط را بواهی پاییگی رسانید لیکن نستعلیق را بس دانفریسب آراید * این پنهانه را از پدر خود شیخ حسین هر گرفت و از دید کارگرد مولانا مقصود کشاپش یافت و از همه در گذرانید *

آئین فرش خانه *

جهان آرای صورت و معنی این کارگاه را گزیده مسکن و پناه گرمی و صردی و نگاهبان باران و پیرایه سلطنت انکاره * و آرایه ای ای ای ای شکوه فرماندهی دانسته ایزدی

(۱) [ف] دوسته || (۲) این لفظ در [ف] نیست || (۳) [ف] گرد و خورد لزو بازیک * ||

(۴) [ف] شده || (۵) الفاظ و کرده و مسخری در [ف] نیست ||

(۶) [ف] در گذارند || (۷) [ف] درست ملشی || (۸) [ف] گذرانیده ||

(۹) [ف] دوشهی * [ف] نگاشت او شاهی || (۱۰) [ف] کار مولانا || (۱۱) در [ف] ایشان دهند ||

BIBLIOTHECA INDICA:

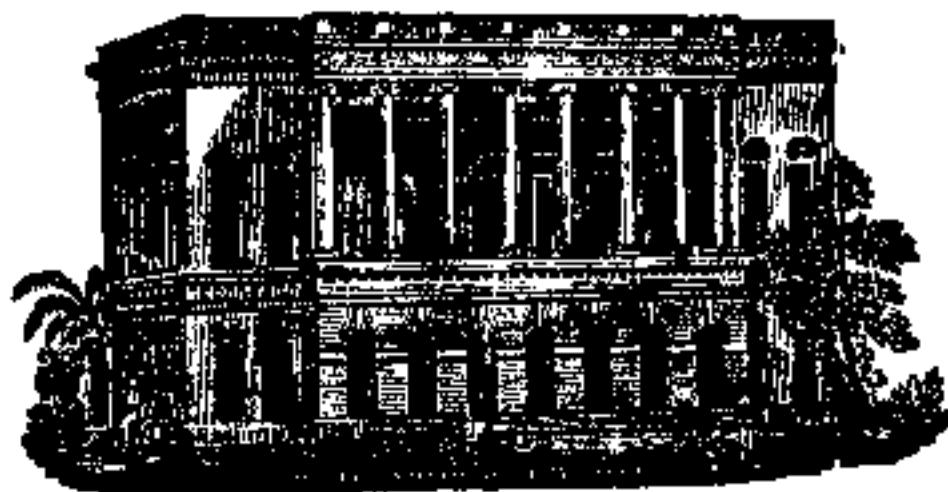
COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED BY

THE

ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

NEW SERIES, No. 112.

THE

AÍN I AKBARI,

BY

ABUL FAZL I MUBARIK I 'ALLAMI,

EDITED BY

H. BLOCHMANN, M. A.

HEADMASTER, CALCUTTA MADRASAH.

FASCICULUS I.

J. W.

CALCUTTA:

PRINTED BY J. WENGER, AT THE BAPTIST MISSION PRESS.

1867.